

[Gustav Pedersen.]

medlemmer, der gennem en lang livsgerning i folketinget har ydet bidrag til deres pension.

Idet der vedrørende de øvrige ændringer, hvoraf de fleste er af teknisk karakter, henvises til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig på mine medforslagsstilleres og egne vegne at anbefale dette til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

Valgt blev: *Nina Andersen, Andreas Hansen, Jørgen Peder Hansen, Erhard Jakobsen, H. Larsen (Bjerre), Th. Mikkelsen, Chr. Thomsen, Elna Syvertsen, Axel Sørensen, Holger Hansen, Vagn Bro, Alfred Bøgh, Dalsgaard, Juul Madsen, Hagen Hagensen, Erna Sørensen og Skræppenborg-Nielsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændringer i lov om det kommunale skolevæsenes styrelse og tilsyn.

Valgt blev: *K. B. Andersen, Dupont, Lysholt Hansen, Horn, Hougaard, Kolbjørn, Axel Ivan Pedersen, Astrid Skjoldbo, Else-Merete Ross, Ellen Poulsen, Holger Hansen, Sinnbeck, Østergaard, Edv. Jensen, Poul Thomsen, Gertie Wandel og O. Mathiasen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadedkomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1091).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 369, fremsættelsen i tidenden sp. 1148).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 5 og 6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 375, fremsættelsen i tidenden sp. 1148).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om forskellige forbrugsafgifter.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 377, fremsættelsen i tidenden sp. 1148).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Retoft: Konventionen om oprettelse af Den europæiske Frihandelssammenslutning, EFTA, der er tiltrådt af Danmark, medfører, at der må foretages forskellige æn-

[Retoff.]

dringer i nugældende love. Artikel 6 i konventionen forpligter medlemslandene til ikke at føre en diskriminerende handelspolitik. Effektive beskyttelseselementer skal fjernes, og tidsfristen er her sat til 1. januar 1962.

De tre foreliggende lovforslag er fremsat, for at vi kan opfylde vore forpligtelser. Det er klart, at en lovgivning af denne art vil kunne ramme enkelte produktionsgrene på ugunstig måde; men det må dog anføres, at produktion og handel får et så stort område at producere til og handle med, at det i det lange løb vil være en fordel for handel og industri og dermed til gavn for medlemslandene.

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl er det mest omfattende. I lovforslagets punkter 1 og 2 i § 1 foreslås det, at afgiften på indført spiritus svares med 27 kr. pr. liter af 100 pct. styrke. Desuden gives der finansministeren beføjelse til at fastsætte, hvad der omfattes af betegnelsen spiritus. Endvidere kan finansministeren bestemme, af hvilke varer, indført eller fremstillet her i landet, der skal svares afgift på 27 kr. pr. liter, hvis varerne kan anvendes til fremstilling af drikkevarer, levnedsmidler o. lign.

I punkterne 3 og 4 i § 1 gives der finansministeriet en række bemyndigelser til at tilstå afgiftsfritagelse, eventuelt afgiftsgodtgørelse. Bestemmelserne her er efter min opfattelse ret rummelige, men det forudsættes, at der kan foretages fornøden kontrol.

I punkt 5 foreslås § 10 affattet således, at man ved fremtidig beregning af afgifterne går over til at beregne disse efter rumfanget, hvilket vil sige, at afgiften bliver beregnet efter rumfangsprocenten af afgiftspligtige bestanddele. Den skala, som er foreslået i punkt 5, vil give en mere retfærdig beskatning end den nuværende beskatningsform.

Jeg er ikke helt blind for, at ordningen nok vil blive mere besværlig at administrere, men administrationen vil dog blive noget lettet ved, at fabrikanterne er pligtige til at afgive erklæring om varens indhold af afgiftspligtige bestanddele. Bestemmelsen om, at afgiften beregnes som rumfangsavgift, vil give en mindre indtægt, som finansministeren i sin fremsættelsestale har anslået til et

beløb på omkring 300 mill. kr.; men forbrugerne har dog den glæde, at de vil få fordel af den nye ordning, idet den vil påvirke priserne i nedadgående retning.

Punkt 6, stk. 1, går ud på, at frugtvin og mjød, der er fremstillet af dansk frugt eller honning, fritages for afgift; det gælder dog kun varer, der er fremstillet til eget forbrug.

Punkt 6, stk. 2, indeholder bestemmelser, der stiller indenlandske og udenlandske producenter lige, hvilket jeg anser for at være en retfærdighedshandling og en nødvendig handling over for vore egne producenter.

Jeg undlader ikke at takke den højtærede finansminister for § 2, hvorved ministeren bemyndiges til at lade loven optrykke. Det er efterhånden blevet et virvar at finde rede i, når man vil finde bestemmelser angående afgiften på øl og spiritus.

Forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger indeholder kun en enkelt bestemmelse, og det er en bestemmelse som ophæver de diskriminerende virkninger, de hidtidige afgifter har haft. De vil forsvinde ved, at dækningsafgiften ophæves for nogle varer, og ved at satserne nedsættes for andre varer.

Forslag til lov om ændring i lov om forskellige forbrugsafgifter indeholder ændringer, som går ud på at lade den afgift på 20 øre, der betales for arbejder, der helt eller delvis er fremstillet af pap, berigtige med 2 øre pr. kg. Det er dog en betingelse, at varens vægtindhold af pap opgives af fabrikanten. For at stille danske produkter lige med indførte varer af papir og pap forhøjes afgiften af indførte arbejder af papir og pap — også for arbejder alene af papir — med et udligningstillæg på 5 pct.

De lovforslag, som her er omtalt, vil bringe vor lovgivning i overensstemmelse med de forpligtelser, der er pålagt os som medlem af EFTA, og jeg kan tilsige finansministeren mit partis støtte til hurtig og velvillig behandling.

Alfred Bøgh: Det er jo rigtigt, at disse lovforslag er en direkte følge af konventionen om oprettelse af EFTA, og mit parti mener at kunne medvirke til deres gennemførelse; men jeg vil alligevel finde det rimeligt, at vi underkaster dem en ud-

[Alfred Bøgh.]

valgsbehandling for at se, om der rent rent teknisk er ting, som det ville være rimeligt at ændre. Jeg går ud fra, at lovforslagene vil blive underkastet en sådan behandling.

Weikop: Jeg er unægtelig glad for, eller den højtærede finansminister er vist glad for, at det kun drejer sig om 3 mill. kr. og ikke om de 300 mill. kr., som formentlig var en fortalelse af det ærede medlem hr. Retoft.

Se, den 7. november vedtog vi her i folketinget afgiftsforhøjelser bl. a. på vin og spiritus, og nøjagtig 17 dage efter fremsatte den højtærede finansminister forslag om nedsættelse af afgifterne på indført spiritus. Det står for mig som en noget ejendommelig fremgangsmåde, ganske særlig fordi den højtærede finansminister dengang var og måtte være ganske klar over, at han inden udgangen af dette år, netop i henhold til EFTA-aftalen, havde pligt til at nedsætte afgifterne på indført spiritus. Jeg har lyst til at spørge: hvorfor gjorde den højtærede minister under de forhandlinger, der blev ført for ca. 3 uger siden, ikke udvalget opmærksom på EFTA-aftalens forpligtelser, der netop kræver en nedsættelse af afgifterne? Hvorfor kædede den højtærede minister ikke forslagene sammen, hvilket forekommer mig at have været det eneste naturlige? Jeg er lige ved at sige: hvorfor leger den højtærede minister sådan en leg, der kan betegnes som „hen til kommoden og tilbage igen“? Hvorfor skabe forvirring om afgifterne, og hvorfor udsætte de næringsdrivende for besværligheder, som kunne være undgået? Det er som sagt ikke kommet som nogen overraskelse for den højtærede minister, at afgifterne skulle ned. Den højtærede minister har vidst det siden begyndelsen af 1960 — ja, da var den højtærede finansminister ikke finansminister, men man har i hvert fald vidst det i finansministeriet siden 1960, altså for omtrent 2 år siden. Der havde efter min mening været en god anledning under forhandlingerne for 3 uger eller en måneds tid siden til ikke alene at gøre udvalget opmærksom på forholdet, men også foranledige gennemført en samlet afgiftsordning for vin og spiritus. Jeg skal minde om, at vi under forhandlingerne

dengang pegede på, at det ville være muligt i forbindelse med afgiftslovene at klare de problemer, der havde sammenhæng med de forhøjede afgifter, at vi kort og godt mente, at det måtte være naturligt at bringe forholdene på det rene, inden afgiftslovene blev vedtaget. Vi drøftede dengang, og vi påviste vel også dengang, at der ikke ville ske nogen større skade ved at udsætte lovforslagenes vedtagelse, sådan at man kunne få de forskellige ting med. Den højtærede minister afviste som bekendt en udsættelse og bragte sig også som bekendt i den situation, at en stemme fra det høje nord og en stemme fra syd eller rettere to stemmer fra nord og en fra syd reddede hans forslag i land.

De foreliggende lovforslag viser tydeligt, at både socialdemokratiets og det radikale venstres iver efter at fremskynde forslagene til den, synes det mig, for regeringen noget tragiske afstemning har ført til en vis hovedløs behandling af afgiftsbestemmelserne. Mon det radikale venstre, der altid taler så meget højtideligt om saglighed, kan finde nogen saglighed i denne form for behandling af lovforslag? Navnlig synes jeg, at det i høj grad er beklageligt, at den højtærede minister ikke har sørget for at se tingene i sammenhæng, og man fristes næsten til at spørge: nu er der vel ikke mere der skal lappes på grund af afgiftslovenes hastige gennemførelse? Hvis det skulle være tilfældet, vil jeg gerne henstille, at den højtærede minister benytter lejligheden til at komme med de nødvendige forslag, så priserne på indført spiritus ikke går op og ned, jeg var lige ved at sige som en grøn elevator, for forslagene for en god måneds tid siden førte jo til fremme af salget, og dette forslag vil føre til omtrent en standsning af salget indtil efter nytår for de spiritusvarer, det drejer sig om. Hvis den højtærede finansminister gennemfører dette forslag med henblik på at få de højere afgifter indtil 1. januar 1962, tror jeg egentlig den højtærede minister tager fejl, for lige så vel som en forventet afgiftsforhøjelse giver stort salg, lige så vel giver en forventet afgiftsnedsættelse naturligvis praktisk talt intet salg eller et meget lille salg. Jeg tror derfor, at den højtærede minister kan skyde en hvid pind efter afgifter på indført spiritus fra nu af og indtil nytår.

[Weikop.]

Måske den højtærede finansminister vil trøste sig med, at han inden sidste afgiftsforslag blev vedtaget, altså den 7. november, har fået så mange penge i kassen, at julesalget ikke behøver at interessere ham ret meget, men den trøst er jo ikke meget værd for de erhvervsdrivende, ej heller for forbrugerne, der vel næppe kan begribe, at den højtærede minister ikke har mere forståelse for prisudviklingen. Det bedste, forekommer det mig, ville vel nok være at få disse love til at træde i kraft med det samme. Det er jo ikke noget ukendt, når man sætter afgifterne op, og derfor kunne man også godt gøre det, når man sætter dem ned.

Lovjaskeri og lovsjuskeri er vel noget, som vi alle sammen er enige om bør undgås, og så vidt jeg kan se, vil der heller ikke her blive tale om nogen af delene; her er alene tale om, forekommer det mig stadig væk, en meget aparte fremgangsmåde. De foreliggende afgiftsnedsettelse burde enten være ordnet for en måned siden eller langt tidligere; det havde der ikke været spor i vejen for, og det er altså fremgangsmåden, som jeg vender mig så stærkt imod. Man kan vel ellers sige, at der har været lidt fart over feltet: fremsættelse i fredags og første behandling i dag. Det kan jeg såmænd ikke have noget at indvende imod, selv om vi jo nok til daglig er lidt bange for at overskride hastighedsgrænsen med derpå følgende immunitetsbesvær, og hvad det ellers kan afstedkomme!

Lovforslagene er der, så vidt jeg kan se, ikke nogen ben i, hvis man kan tale om ben, når det drejer sig om noget så flydende som spiritus. Alle tre lovforslag går ud på, som det allerede er nævnt, at ligestille indførte og danske varer i afgiftsmæssig henseende; man skal med andre ord undgå diskrimination over for udenlandske varer, og den diskrimination, der har været, foreslås nu bragt til ophør. Det har vi indgået en EFTA-aftale om, og den aftale må naturligvis holdes, så jeg kan ikke se, at der er noget at indvende imod selve lovforslagenes udformning, og for så vidt kunne vi derfor godt tiltræde lovforslagene uden udvalgsbehandling. Den eneste grund, jeg i øjeblikket ser til at foretage udvalgsbehandling, er — og den er naturligvis rimelig —

at de interesserede erhverv da får lejlighed til at udtale sig, hvis de måtte ønske det, og så kunne man dér drøfte det spørgsmål, jeg har rejst, om ikke lovene burde træde i kraft med det samme.

Betragtet som helhed skal lovforslagene ikke møde nogen modstand fra mit partis side. Nu har man vel gjort rent bord, hvad angår udløbere af de den 7. november vedtagne afgiftslove, men som man af mine ord kan forstå, vil vi give disse lovforslag en velvillig behandling og medvirke til deres gennemførelse.

Aage Fogh: Da de tre foreliggende lovforslag alle er en følge af Danmarks tilslutning til EFTA, skal jeg anbefale en hurtig og meget velvillig behandling.

Det problem, den foregående taler rørte ved, nemlig årsagen til, at lovforslagene ikke blev behandlet sammen med de afgiftslovforslag, vi behandlede for en måneds tid siden, regner jeg med at den højtærede finansminister vil svare på, og jeg skal derfor afholde mig fra enhver diskussion herom.

Jeg anbefaler på det varmeste de tre foreliggende lovforslag.

Aksel Larsen: Jeg er af den mening, at der egentlig ikke er noget at sige til disse lovforslag andet end, at man må anbefale dem til vedtagelse, eftersom vi simpelt hen er forpligtet til at gennemføre de foranstaltninger, der her er tale om, i medfør af den konvention vedrørende EFTA, som folkettingen har tiltrådt.

På den anden side kan jeg godt se, at der kan være noget om det, det ærede medlem hr. Weikop var inde på om, at lovene burde træde i kraft med det samme i stedet for fra og med 1. januar, og jeg vil derfor også finde det meget rimeligt, at man kunne nedsætte et udvalg til en kortfattet behandling af sagen; ellers forekommer der mig ikke at være grund til udvalgsbehandling.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at jeg ved ikke, om den højtærede finansminister, da vi behandlede afgiftsforhøjelserne, var klar over, at man i medfør af EFTA-konventionen ville blive nødsaget til at nedsætte afgiftsforhøjelserne for de ind-

[Aksel Larsen.]

førte spirituosa, det her drejer sig om. Formentlig burde finansministeriet have været klar over det, og hvis det ikke har været klar over det, finder jeg det yderst beklageligt, fordi det jo dog er en måde at komplicere sagen på, som kunne være undgået. Jeg ved i hvert fald så meget, at hvis jeg havde været opmærksom på det — det var jeg altså ikke, så jeg er heller ikke uskyldig — så ville jeg, dengang vi havde afgiftslovene til behandling her i tinget, have gjort mig til talsmand for, at man med det samme indkalkulerede bestemmelserne i EFTA-konventionen, således at vi undgik først at foretage en forhøjelse for visse spirituosa og derefter at foretage en nedsættelse. Jeg synes ikke, der er grund til at gøre det så vanskeligt, som det her er gjort. Det minder i høj grad om det gamle refrain: hen til kommoden og tilbavs igen.

Men som sagt, det er ganske øjensynligt noget, der skal gennemføres, vi er forpligtet til det, så det er givet, at mit parti vil stemme for disse lovforslags forhøjelse til lov. Vi er villige til med stor velvilje at se på en idé om eventuelt at lade lovene træde i kraft omgående i stedet for at vente til 1. januar.

Iver Poulsen: De foreslåede ændringer i de 3 love er jo en følge af aftalerne angående Den europæiske Frihandelssammenslutning. Jeg mener derfor, at vi i dette tilfælde er nødt til at opfylde, hvad man tidligere har givet tilsagn om. Jeg kan derfor på mit partis vegne tiltræde de 3 foreliggende lovforslag.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg vil gerne sige samtlige ordførere tak for den helt enstemmige tilslutning til gennemførelsen af de 3 lovforslag.

Når det ærede medlem hr. Alfred Bøgh ønskede udvalgsbehandling, forstår jeg det også sådan, at det drejer sig snarere om klarlæggelse af problemet om tidsfristerne for gennemførelsen end om lovforslagenes egentlige indhold, og jeg skal heller ikke have noget imod en sådan kort udvalgsbehandling.

Jeg forstod også det ærede medlem hr. Weikop sådan, at han er helt enig i for-

slagenes gennemførelse. Jeg vil gerne have lov til at svare på de spørgsmål, som det ærede medlem hr. Weikop rejste. Når det ærede medlem spørger mig, om jeg ikke var klar over, da vi gennemførte afgiftslovene i november måned, at dette her ville komme, vil jeg sige med det samme: jo, det var jeg klar over, men jeg var også klar over, at de ting, som vi skulle gøre her, som ligger fast i Stockholmoverenskomsten, og som naturligvis enhver kunne gøre sig bekendt med, var ting, som overhovedet ikke havde noget med vore afgiftsforhøjelser at gøre, og jeg vil gerne protestere, når det ærede medlem hr. Weikop spørger mig, om der nu skulle være mere, der skal lappes på grund af afgiftsforhøjelsernes hurtige gennemførelse. Det her har ikke noget som helst at gøre hverken med lapning eller med afgiftsforhøjelser i det hele taget. Problemet ligger kort og godt sådan for de to områders vedkommende, at de afgiftsforhøjelser, vi gennemførte her den 7. november, var afgiftsforhøjelser, der, som jeg også dengang sagde, burde gennemføres hurtigst muligt, hvorimod det med hensyn til opfyldelsen af de løfter, vi har givet, de forpligtelser, vi har indgået ved Stockholmoverenskomsten, lå sådan, at vi havde en frist indtil den 1. januar 1962 til gennemførelsen.

Tilbage bliver måske, om jeg ikke, samtidig med at jeg fremsatte lovforslagene om afgiftsforhøjelserne, kunne have fremsat disse forslag om en ophævelse af diskriminationen. Når jeg ikke gjorde det, var det, fordi der skulle foretages visse beregninger. For ét forslags vedkommende var det ikke så ligetil at se, hvilke satser der skulle til, for at afgifterne på de udenlandske varer kunne komme til at ligge på linje med afgifterne på de danske varer, og jeg synes, det var mere rimeligt, at de tre lovforslag fulgtes ad og blev gennemført med virkning fra 1. januar end f. eks. at plukke et af forslagene her ud og lade det fremsætte og følges med afgiftsforslagene og så gemme de to andre, indtil de endelige beregninger var færdige.

Det er altså forklaringen, og jeg vil gerne sige, at jeg har ikke spor imod, at man i udvalget også diskuterer terminen for gennemførelsen, men da vi har en forpligtelse til at nedsætte visse afgifter og denne for-

[Finansministeren.]

pligtelse først bliver effektiv fra den 1. januar 1962, forekommer det mig også at være rimeligt ikke at gennemføre disse nedsættelser før den 1. januar 1962.

Weikop: Jeg forstår, at den højtærede minister siger, at der skulle foretages nogle beregninger forud for disse lovsforslags fremsættelse, og de beregninger havde man ikke foretaget, da man drøftede den samme lovgivning, som der her er tale om, for det må man huske på, det er den samme lovgivning, der er tale om. De beregninger havde man ikke foretaget dengang.

Jeg må egentlig sige, at jeg er lidt forbavset over at høre dette, fordi — det vil jeg gerne gentage — denne EFTA-overenskomst jo stammer fra januar 1960. Man har altså vidst det i ministeriet hele tiden. Der var ingen, der sagde, at terminen i og for sig skulle være den 2. januar 1962, det skulle bare være bragt i orden inden den tid, så jeg er egentlig lidt forbavset over, at man faktisk ikke i finansministeriet, når man vidste, at det lå sådan, havde kunnet foretage disse beregninger langt tidligere. Med det kendskab, jeg har til finansministeriets, til tolddepartementets, folk efter alle de forhandlinger, vi har ført, må jeg sige, at jeg har sjældent truffet mennesker, der arbejder så hurtigt — det er en virkelig ros — alle arbejder faktisk fantastisk hurtigt; når der er tale om forhøjelser, kan man altid hitte ud af det i løbet af forbløffende kort tid; men jeg forstår, at når der er tale om nedsættelser, er det noget meget svært.

Når vi har drøftet en lov for en måned siden og man nu vil lave denne lov om så kort tid efter, til trods for at man har vidst besked et helt år, synes jeg altså stadig væk det havde været rimeligt at sammenkæde disse ting. Som jeg sagde i mit første indlæg, var det eneste, jeg kunne tænke mig som forklaring på udsættelsen, den mulighed, at ministeren gerne ville have de høje afgifter så længe som muligt; men jeg vil gentage: jeg tror, man kan skyde en hvid pind efter det større provenu. Jeg forstod da også på ministeren, at han ikke har noget imod, at vi i udvalget drøfter, om disse lovændringer kan sættes i kraft med det samme.

Finansministeren (Hans R. Knudsen):

Jeg skal blot gøre opmærksom på, at de beregninger, jeg omtalte, ikke så meget har relation til forslaget om vin og spiritus, som de har relation til de to andre lovforslag.

Jeg vil gerne gøre det ærede medlem hr. Weikop opmærksom på, at jeg i hvert fald ikke mener, man bør ophæve disse bestemmelser, som vi har forpligtet os til at ophæve, før den termin, hvorfra forpligtelsen gælder. Jeg kan ikke indse, at det ville være i hvert fald i de danske erhvervs interesse, om de nedsættelser, vi har forpligtet os til, blev fremsat som forslag her, lang tid før de skal blive effektive. Det er i hvert fald ikke i erhvervslivets interesse at få den slags forslag fremsat, før det er strengt nødvendigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Retofft: Da der er fremsat ønske om udvalgsbehandling, skal jeg foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 29. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl,

forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger

og

forslag til lov om ændring i lov om forskellige forbrugsafgifter.

[Formanden.]

3) *Anden (sidste) behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning angående et af Den internationale Arbejdskonference i Genève i 1959 vedtaget udkast til konvention om lavalder for adgang til beskæftigelse om bord på fiskerfartøjer.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om erhvervelse af fast ejendom.

5) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til oprettelse af offentlige plejehjem og hjem for kronisk syge m. m. [af Chr. Madsen m. fl.].

Mødet hævet kl. 14³⁷.

29. møde.

Onsdag den 29. november kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårds dato meddeler folketingsmand Kai Moltke, at han på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 1 måned, hvorfor han anmoder om orlov og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Jørgen Jensen* til statsministeren:

„Agtter regeringen at offentliggøre — helt eller delvis — de rapporter, som forskellige ministerier i efteråret har udarbejdet angående virkningerne af Danmarks medlemskab af Det europæiske økonomiske Fællesskab?“

Jørgen Jensen: De problemer, der vil rejse sig i forbindelse med Danmarks deltagelse sammen med England i Det europæiske økonomiske Fællesskab, er store og alvorlige. Konsekvenserne kan blive vidtrækkende både for erhvervene og for så at sige hele befolkningen.

Det er derfor naturligt og rigtigt, at regeringen har ladet ministeriernes embedsmænd foretage dybtgående undersøgelser af disse spørgsmål. Resultaterne af disse undersøgelser foreligger i en snes store og små rapporter, der er blevet tilstillet de særligt interesserede kredse. Bl. a. har medlemmerne af folketingets markedsforhandlingsudvalg og disses stedfortrædere fået rapporterne. Derimod synes ikke mange andre af de ærede medlemmer at have fået dem. Også vore erhvervsorganisationer har som en selvfølgelig ting fået kendskab til dette omfattende materiale, der i alt fylder 700 sider. Jeg benytter gerne lejligheden til at udtrykke min anerkendelse af det grundige og gode arbejde, der er udført af de forskellige ministerier i denne sag.

Interessen for markedsproblemerne er imidlertid meget stor både i erhvervene og blandt befolkningen; der rejses talrige spørgsmål herom ved politiske møder, og både dagspressen og fagpressen har i dette efterår indeholdt adskillige artikler om og kommentarer til disse problemer. Oplysninger skal der også til, og jeg synes, pressen i mange tilfælde på overordentlig god måde har givet informationer til deres læsere. Det samme gælder radio og fjernsyn.

Der er imidlertid en ejendommelig ting i denne sag, og det er, at de officielle rapporter er stemplet „Fortroligt“. Det vigtige kildemateriale, som de danner, står altså egentlig ikke til fri rådighed for de borgere, der nok er interesserede i problemerne, men som ikke hører til den snævre kreds. Ikke desto mindre refereres der helt åbent til markedsrapporterne. Erhvervsorganisationerne offentliggør deres kommentarer til dem, og pressen henviser dertil og bringer fyldige uddrag af undersøgelsesresultaterne.

Med formandens tilladelse må jeg måske anføre et par eksempler herpå. I en fortrinlig pjece, der er udgivet af dagbladet Politiken og skrevet af redaktør Victor Andersen, og som hedder „7 artikler om Danmark og